

gende princip i § 37 om, at der i almindelighed ikke bør ydes hjælp til dækning af udgifter, der kan være påtaget på et tidspunkt, hvor det er nærliggende at antage, at det kan komme på tale, at de skal dækkes af kontanthjælp.

I ændringsforslagene fremhæves endvidere det skøn, som skal indgå i de sociale udvalgs vurdering af hjælpen i hvert enkelt tilfælde.

Personer, der modtager hjælp efter § 42, berøres ikke af lovændringen.

Da der efter ændringsforslagene ikke skal indføres nogen bemyndigelsesbestemmelse i § 37, er der ikke anledning til at opretholde forslaget i nr. 2, der blot er redaktionelt, samt i nr. 3 om en tilsvarende bemyndigelse i § 43.

Til nr. 3 og 5

Spørgsmålet om kontanthjælp til uddannelsessøgende har været indgående drøftet i socialministeriets arbejdsgruppe vedrørende revision af bistandslovens kontanthjælpsafsnit. I arbejdsgruppens rapport af 27. maj 1981 peges der således på behov for en præcisering i § 38 af, at personer, der har et studium som hovedbeskæftigelse, ikke kan anses for at opfylde arbejdskravet i § 38. Arbejdsgruppen har samtidig tillagt det vægt, at det sociale system ikke bør anvendes til løsning af problemer, der efter den sædvanlige fordeling af samfundets opgaver naturligt behandles af andre organer og andre lovområder.

Problemet vedrørende hjælp til studerende er senest blevet belyst ved højesterets dom af 17. februar 1983 om hjælp til en studerende, som under orlov fra universitetet havde fået hjælp efter bistandslovens § 37 på grund af svigtende arbejdsmuligheder. Da den pågældende på ny tilmeldte sig universitetet, afslog det sociale udvalg yderligere hjælp. Denne afgørelse indbragte den studerende til sidst

for domstolene. Af præmisserne i højesterets dom fremgår det, at højesterets flertal har lagt vægt på, at en tilmelding til universitetet vel støtter en formodning om, at en uddannelsessøgende ikke længere ville opfylde betingelserne for kontanthjælp. Uanset denne formodning fandtes afgørelsen af, om den studerende fortsat ville være i stand til i tilstrækkelig grad at udnytte sine arbejdsmuligheder, imidlertid at måtte bero på en samlet vurdering af pågældendes forhold. Da en sådan ikke sås foretaget, fandtes ankestyrelsens afgørelse at burde tilsidesættes som ugyldig.

For at udelukke enhver tvivl hos de sociale udvalg ved bedømmelsen af sager om hjælp til uddannelsessøgende ønskes det med ændringsforslagene tydeliggjort, at de ikke kan opfylde arbejdskravet i §§ 38 og 44 og derfor ikke opfylder betingelserne for at modtage kontanthjælp.

Det er dog ikke hensigten, at der herved skal ske nogen stramning i forhold til hidtidig praksis, hvorefter der f.eks. kan ydes hjælp til uddannelsessøgende under sygdom og graviditet og til personer, der deltager i højskoleophold og kortvarige kurser m.v. Det foreslås derfor, at socialministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler, hvorved det tilstræbes at opretholde hidtidig praksis på området.

Uddannelsessøgende, der har orlov fra deres studier, vil fortsat være berettiget til løbende kontanthjælp, hvis de opfylder bistandslovens almindelige betingelser herfor.

Det understreges, at § 38 altid og uomtvistet har knyttet sig til § 37 og ikke til § 40 eller andre bestemmelser i kontanthjælpsafsnittet. Ændringsforslaget vedrørende § 38, stk. 2, berører således alene den hjælp, der ydes efter § 37. Mulighederne for at yde hjælp til enkeltudgifter efter § 40, stk. 1, og til sygebehandling m.v. efter § 46, stk. 1, er derfor uændrede.

Agnete Laustsen (KF) Lizzie Lichtenberg (KF) Hans Jørgen Holm (V) Henrik Toft (V)

Tove Niemann (FP) Inge Krogh (KrF) nfm. Yvonne Herløv Andersen (CD) fmd.

Birgith Mogensen (CD) Albertsen (S) Torben Lund (S) Helle Degn (S)